

KULTURENS HUS, LULEÅ

Bertil Sundstedt

Norrbottenskuriren 5/9 2008

Grafikbilder kräver en närhet i betraktandet och det var ett klokt drag av Konsthallen att föra samman **Mari Vedin Laaksonens** akrylmåleri med Andréns grafik

I den stora salen, eftersom det krävs stora format för att bemäktiga sig rummet. Det hade annars blivit en rätt ena handa hängning.

Vedin Laaksonen kallar alla sina målningar för *Naturögonblick*. Man kan likna dem vid ett slags actionspaintings där hon på en flödig blommande imprimitur stänker, spiller, plumpar, häller och dräller färg.

Aven om tillfälligheter till synes spelar in i bilduppbyggnaden så är den här typen av måleri ändå till sin karaktär fyllt av medvetna estetiska överväganden. Utsnitt, färgval, formappliceringar, ytverkan och kontrastverkningar samverkar till kompositioner som lätt skulle kunna jämföras med musik. Där finns färgackord, klanger, harmonier, rytmer och melodislingor som tillsammans bildar visuella upplevelser.

Lika lite som man avkräver musik betydelser och föreställande så kan man inte heller kräva något annat av dessa bilder. De föreställer ingenting annat än färgimpressioner och det kan gott räcka med det.

Vedin Laaksonen har en fin färgkänsla i många av sina bilder vilket ofta för tankarna till naturföreteelser. Man associerar lätt till skogligen färgpaletter som bilderna *Naturögonblick* 18,19, 20 eller mossor, lavar eller varför inte alblomningar som i bilden *Naturögonblick* 11., den allra vackraste färgsättningen finner jag i den lilla bilden nr 10 där en varm gul-röd imprimitur i botten spelar mot plumpar av grått i olika nyanser och med tre lila accenter som klingar som rena klockklanger i det grå-gulröda formbruset. Det är visuell musik.